

မင်းထင်စည်သူ၏ ပေအောင်းရတုများ

ဦးတင်အောင်(ရဲကြေးမုံ)

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အမှတ် ၂၄၇၊ နှာ ၄၂-၄၅ ထိ။

မင်းထင်စည်သူသည် နဝဒေး၊ နတ်သျှင်နောင်တို့ကဲ့သို့ ထိပ်တန်းရတုစာဆိုအဖြစ် မြန်မာစာပေသမိုင်းတွင် မကျော်ကြားလှသော်လည်း နန်းတွင်းရတုစာဆို အနေဖြင့်ကား လေးစားထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း ဤဆောင်းပါးတွင် သုံး သပ်တွေ့ရှိနိုင်သည်။

မင်းထင်စည်သူကား မင်းတုန်းမင်း၏ စာဆိုတော်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရတုနှင့်မော်ကွန်းများ ရေးသားခဲ့သည်။ သူ ၏ "ဓမ္မမဇ္ဈသိမ်တော်မော်ကွန်း"နှင့် "သုဓမ္မာရွှေရပ်တော်ကြီးမော်ကွန်း" နှစ်ပုဒ်ကို ဦးမောင်မောင်တင်(မဟာဝိဇ္ဇာ)ပြုစု သော ရတနာဒီမော်ကွန်းအဖြေစာအုပ် နောက်ဆက်တွဲတွင် ဖတ်ရှုရသူသော်လည်း သူ၏ရတုများကိုမူ လက်လှမ်းမီသ မှု စာပေများတွင် မတွေ့မိချေ။ ကဗျာဗန္ဓုသာရကျမ်း နန်းစဉ်စာဆိုတော်များမှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြသည့်ရတုစာရင်းတွင် လည်း "မင်းထင်စည်သူဆို ရတုအမျိုးမျိုး"ဟု အညွှန်းပြသာ ပြဆိုထားသဖြင့် မင်းထင်စည်သူနှင့်သူ၏ရတုများကို ဆက် စပ်၍ မရဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မကြာမီကမှ လယ်ကိုင်းမြို့ ကူဖြူမြောက်ကျောင်းဆရာတော်၏ ပေစာများအနက် အလွတ်စည်းနောင်ထားသော ဒို့-အစ ပိ-အဆုံး ပေတအင်္ဂါအတွင်း နဝဒေး၊ တွင်းသင်းမင်းကြီး၊ စိန္တကျော်သူ စသည့်စာဆိုတော်ကြီးများ၏ စာများနှင့် အတူ မင်းထင်စည်သူ၏ရတုများကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ တွေ့မည့်တွေ့တော့လည်း တနေရာတည်းတွင် ရတုငါးပုဒ်မျှ ဆက်လျက် တွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်၏။ ရတုအသီးသီး၏ အဆုံးတွင် ရတုအကြောင်းအရာ၊ စာဆိုအမည်နှင့်ရက်စွဲ များ ပါရှိသဖြင့် သမိုင်းနောက်ခံနှင့်ဆက်စပ်လေ့လာခွင့် ရရှိ၏။

ရတုများသည် ၁၂၁၅ ခုနှစ်ရေး ရတုများချည်း ဖြစ်၍ မင်းတုန်းမင်း မင်းဖြစ်စ တနစ်အတွင်း သုမင်္ဂလအမှုတို့ကို ဖွဲ့ဆိုဆက်သွင်းသည့်ရတုများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် မင်းတုန်းမင်းသည် ရတနာသိမ်ရွှေဘိုမြို့၌ပင် ရှိ နေသေးသည်။ အမရပူရရွှေမြို့တော်သို့ ပြန်လည်စံနေရန် အမရပူရတွင် ညီတော်ကနောင်မင်း ဦးစီး၍ အစီအစဉ်များ ပြင် ဆင်လုပ်ဆောင်နေဆဲကာလ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါရတုများသည် စပ်ကူးမတ်ကူးကာလအတွင်း ရေးသားဆက် သွင်းခဲ့ရသည့်စာများ ဖြစ်၍ နောက်ပိုင်း၌ အမရပူရမှ တဖန် မန္တလေးရတနာပုံမြို့နန်းတည်ထောင် စံနေတော်မူသည့်ခေတ် ၌ တိမ်မြုပ်နေခဲ့ဟန် ရှိပေသည်။ ပေအောင်းရတုများဟုလည်း ယူဆရန် ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါရတုများမှာ ကုန်း ဘောင်ဆက်ရာဇဝင်ကြောင်းများတွင် ပါရှိသည့်အမှတ်အသားများနှင့်နေ့ရက် အကြောင်းအရာ ကိုက်ညီလျက်ရှိသဖြင့် စာ ပေတန်ဖိုးရှိ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ပဒေသရာဇ် စာပေများသာ ဖြစ်၍ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရန် မလိုဟု မဆိုသင့်ချေ။

ပေမူတွင် တွေ့ရှိရသည့်ရတု ၅ ပုဒ်စလုံးကို မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာအတွက် ငဲ့သောအားဖြင့် စာကိုယ်အပြည့်အစုံဖြင့် တင်ပြခွင့် မရသော်လည်း အရေးကြီးသည့် ရတု ၂ ပုဒ်ကိုမူ အပြည့်အစုံ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ဤသို့ ပြန်လည်ဖော်ပြရာ တွင် ကန့်စစ်ကဲ မင်းထင်ရာဇာ၏ "မန္တလေးရတနာပုံမဟာရာဇဝင်"စာအုပ်ပါ မင်းတုန်းမင်းနန်းတက်စ တနစ်အတွင်း အ မှတ်အသားများနှင့်ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြပါမည်။

ဇာနည်ယာဉ်ပျံ

ဤရတုမှာ သောင်သွပ်စော်ဘွားက မင်းတုန်းမင်းအား ဆက်သသော မြင်းတော်ဘွဲ့ရတု ဖြစ်၏။ ထွန်းပြောင် စက်ဝါ၊ ကျွန်းတောင်မျက်နှာ၊ ညွှန်းဆောင်ဘက်ကွာ ချီပိုဒ်စုံရတုများ ဖြစ်၍ သတ်စေ့နက် သုံးချက်ညီ စပ်ဆိုထားပါသည်။ ဖွဲ့ဆိုသည့်အကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ကန့်စစ်ကဲ၏ ရာဇဝင်စာအုပ် စာမျက်နှာ ၄၃-၄၄ တွင် "ထိုလ သောင်သွပ်စော် ဘွားက ည-နေ့ မွေးရောင်တောက်ကြောင်းနှင့်လျှောက်ထားဆက်သသည့် မြင်းတော်ကို (ဇာနည်ယာဉ်ပျံဘွဲ့တပ်သည်"ဟု ဖော်ပြပါရှိ၏။ ပေမူတွင် တွေ့ရှိရသည့်အမှတ်အသားမှာ "၁၂၁၅ ခု ကဆုန်လဆန်း ၁၁ ရက်နေ့ သောင်သွပ်စော်ဘွားဆက် မြင်းပျံမင်္ဂလာရတု၊ မင်းထင်စည်သူဆက် ဘုရား"ဟု ရက်စွဲနှင့်တကွ အကြောင်းအရာကို ညွှန်းထားသဖြင့် ရာဇဝင်စာအုပ် ပါအမှတ်အသားနှင့်ကိုက်ညီနေ၏။

ထွန်းပြောင်စက်ဝါ ချီ ပထမပိုဒ်တွင် "ထွန်းပြောင်စက်ဝါ၊ မြက်တိုင်းဖြာသား၊ ဥက္ကာမုက္ခ၊ ကပ္ပိလ၏၊ နွယ်စထုံး နောင်၊ ပြည်ကုန်းဘောင်ဝယ်၊ ဘုန်းရောင်တောက်လင်း၊ အလောင်းမင်းက၊ ထွန်းဝင်းမမိန်၊ အသမ္မိန်ဖြင့်၊ ဉာဏ်ဣန္ဒြေ၊ မြစ်ခြေဝင်ရောက်၊ ဆယ်ဆက်မြောက်၌..." စသည်ဖြင့် မင်းတုန်းမင်း၏ နွယ်ရိုးကို "ဘုန်းတော်ချီမြ"အတိုင်း စတင်ဖော် ကျူးထား၏။

ကျန်းတောင်မျက်နှာချို ဒုတိယပိုဒ်တွင်မူ မြင်းတော်၏ကြန်အင်လက္ခဏာကောင်းပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ဖွဲ့ဆိုထားလေသည်။

"ငွေလမူယူ၊ စိုင်းလျော်ဖြူနှင့်၊ လေတူမြန်လျင်၊ ရာဇဝင်ပေါ်၊ ကြားကျော်ထင်ပြု၊ ရူပသဏ္ဍာန်၊ ကောင်းအင်ကြန်နှင့်၊ ဟန်ပန်ကြော့ရှင်း၊ စီးနင်းထက်မြက်၊ ခြေလက်အထား၊ နားလက္ခဏာ၊ စုံလင်စွာတည်၊ မင်္ဂလာကျမ်းဝင်၊ နတ်ယာဉ်ညင်မူ၊ ကောင်းကင်ထိပ်ဦး၊ ပျံမြူးဘနန်း၊ ရောင်စုံဆန်းသည်၊ တက်ထွန်းဖြိုးတော့မည်ဘုရား။"

တတိယပိုဒ်တွင်မူ မြင်းတော်ရရှိသည့်နေရာဌာနနှင့်မြင်းတော်အား "ဇာနည်ယာဉ်ပျံ"ဘွဲ့မည်ပေးကြောင်း၊ သိကြားမင်း၏လက်ဆောင်ဟုဆိုရလောက်အောင် ထူးမြတ်သည့်သိန္ဓောမျိုးနွယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤမြင်းမျိုးကို ယခင်ကုန်းဘောင်မင်းများ မရခဲ့ဘူးကြောင်းများကို ဤသို့ ဆက်လက်ရေးဖွဲ့ထား၏။

"ညွှန်းဆောင်ဘက်ကွာ၊ ခက်ညွှန်ဖြာသား၊ ဟေမာမြိုင်စု၊ သိန္ဓုမြစ်နား၊ မွေးဖွားနေရိုး၊ အနေမျိုးတည်၊ ဘုန်းကျိုးဖော်ပြ၊ သိကြားလက်ဆောင်၊ မင်းကုန်းဘောင်တို့၊ ယခေါင်ရှေးဦး၊ မရဘူးသား၊ ကျေးဇူးကဲလွန်၊ ဟန်ပန်ကွန်ရစ်၊ မြီးဆံလှစ်က၊ လျှပ်စစ်တရို၊ မွေးရောင်ညိုကို၊ မောရိယတိုင်း၊ သမိုင်းပညပ်၊ မြို့သောင်သွပ်မှာ၊ ပွင့်ချပ်ငုံအား၊ ပဒုမ္မာသို့၊ စကြာဘူစိုက်၊ တင်ဦးခိုက်က၊ တတိုက်ဝန်းပြောင်၊ ပြည်ပြည်ထောင်ကို၊ ဘုန်းရောင်စက်ခြည်၊ လှည့်အံ့ရည်၍၊ ဇာနည်ယာဉ်ပျံ၊ ဗျာဒိတ်သံဖြင့်၊ နက်တံမော်ကွန်း၊ မြက်ဖော်ညွှန်းသည်၊ ထက်ဝန်းမိုးတော့မည်ဘုရား။"

အထက်ပါအပိုဒ်တွင် "ဟန်ပန်ကွန်ရစ်၊ မြီးဆံလှစ်က၊ လျှပ်စစ်တရို၊ မွေးရောင်ညိုကို"ဟု ရေးသားထားသည်မှာ ကနဦးစစ်ကဲ၏အမှတ်အသားတွင် "သောင်သွပ်စော်ဘွားက ည-နေ့(ညရောနေ့ပါ) မွေးရောင်တောက်ကြောင်းနှင့်လျှောက်ထားဆက်သသည့်မြင်းတော်..."ဟူသော စကားနှင့်ကိုက်ညီလျက် ရှိပေသည်။

ကနောင်မင်းနှင့်လှိုင်မင်းသမီး

ဒုတိယရတုမှာ မင်းတုန်းမင်း၏ညီတော် ကနောင်မင်းအား အိမ်ရှေ့နှင့်၍ လှိုင်မင်းသမီးနှင့်စုံဖက်တော်မူရာတွင် စာဆိုတော်မင်းထင်စည်သူ၏ မင်္ဂလာလျှောက်ရတု ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကနဦးစစ်ကဲရာဇဝင်စာအုပ် စာမျက်နှာ ၄၄ တွင် "ဒုတိယဝါဆိုလ ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်း သီရိပဝရမဟာသုဓမ္မရာဇာကို ခမည်းတော်ဘုရား အနောက်နန်းတော်တွင် မြင်သည့်လှိုင်မြို့စားမင်းသမီး သီရိသုမြတ်စွာရတနာဒေဝီနှင့်စုံဖက်တော်မူ၍ မြို့ရွာအစုအဝေး၊ သင်းပင်းဆင်မြင်း ကျေးကျွန်နှင့်တကွ ရှေးအိမ်ရှေ့မင်းတို့ကို အိမ်ရှေ့နှင့်သည့်နည်း၊ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းနှင့်အိမ်ရှေ့နှင့်တော်မူသည်" ဟု ဖော်ပြပါရှိ၏။ မင်းထင်စည်သူ၏ ဤရတုအဆုံးတွင်လည်း "၁၂၅၅-ခု၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၆ ရက်နေ့ အိမ်ရှေ့မင်းအား လှိုင်မင်းသမီးနှင့်စုံဖက်ကာ မင်္ဂလာလျှောက်ရတု မင်းထင်စည်သူဆက်ဘုရား"ဟု မှတ်သားထားသဖြင့် ရာဇဝင်စာအုပ်တွင် မပါရှိသည့်နေ့စွဲအတိအကျကိုပင် ရတု၌ တွေ့ရှိရသည်။ ဤရတု၏ စာကိုယ်အပြည့်အစုံကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါမည်။

ကိုးကုံးမြက်မြွာ၊ ထိန်ထိန်ဖြာသား၊ ရတနာသိင်္ဃာ၊ ပြည်မသနင်း၊ အလောင်းမင်းနှင့်၊ သားရင်းမြေးမြစ်၊ နေတက်သစ်သို့၊ ဆက်လစ်ဆင့်ပွား၊ မျိုးမခြားတည်၊ တရားမေ့သိမ်၊ ရန်မာန်နှိမ်၍၊ ကိုးကြိမ်ပိုက်ထုပ်၊ စိုးမိုးအုပ်မှာ၊ ပြုပွတ္တရ၊ ပစ္စိမနှင့်၊ ဒီပလက်ျာ၊ မင်္ဂလာသပြေ၊ တောင်ဝန်းခွေသား၊ လေးထွေနိုင်ငံ၊ နှစ်ထောင်ရံကို၊ ရှင်စံအုပ်မိုး၊ ရှင်တို့မျိုးလျှင်၊ တန်ခိုးလေးမည်၊ ထိန်ထိန်လည်လျက်၊ ရောင်ခြည်လျှိုဝါ၊ စကြာတင့်ရွှန်း၊ လွှမ်းရစ်ဝန်းသည်၊ တက်ထွန်းတေဇာတော်ဘုရား။

မိုးလုံးထက်ဖြာ၊ စက်လျှိုဝါသား၊ အခါနေ့ကျွန်း၊ သံဦးစွန်းငယ်၊ ပတ်ဝန်းသပြေ၊ မိုးမြေတောတောင်၊ ကျော်နဲ့ဆောင်လျက်၊ ရဲခေါင်ရဲတက်၊ ညီတော်မြတ်ကို၊ နဝရတ်စတေ၊ မောက်ဖြိုးဝေမျှ၊ ရွှေငွေဆိုင်ဆိုင်၊ ခရိုင်သင်းပင်း၊ ဆင်မြင်းမူကြီး၊ အသီးသီးဖြင့်၊ ရှေးတီးကာလ၊ အာသောကဝယ်၊ တိဿဘုန်းကြွယ်၊ ညီနန်းနွယ်သို့၊ ကြီးကျယ်ရိပ်ငြိမ်၊ မြောက်ရွှေအိမ်ထက်၊ မွေ့သိမ်ပြစ်ပြေ၊ ကျက်သရေတုကင်း၊ အိမ်ရှေ့မင်းအား၊ မင်းမင်းတကာ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ၊ ကြည်ဖြူရွှင်လန်း၊ အောင်ဆုညွှန်းသည်၊ ထက်ဝန်းမြေညာမော်ဘုရား။

ပြိုးပြိုးစက်ဝါ၊ မြက်တိုင်းဖြာသား၊ ဥက္ကာမုက္ခ၊ သာကီယတို့၊ ဝံသနန်းလျော်၊ ကျင့်ထုံးတော်ဖြင့်၊ နှိုင်းဖော်တုလွတ်၊ လူထွဋ်သနင်း၊ တရားမင်း၏၊ ညီရင်းတော်မြတ်၊ အိမ်ရှေ့နတ်ကို၊ ဇောတိရဿ၊ မနောမြလျှင်၊ တရားငါးဆယ်၊ ခြောက်သွယ်ရောင်ဆိုင်၊ ကြိုးပေါင်းပြိုင်သို့၊ ရွှေလှိုင်စိုးဦး၊ ငုံ့ဖူးဖွင့်သစ်၊ နှမချစ်နှင့်၊ ပတ်ရစ်ထုံးနေောင်၊ စလျားဆောင်၍၊ နောင်လည်းငါ့နွယ်၊ မင်းများလယ်၌၊ ကြီးကျယ်စွမ်းအန်၊ ပြောင်ဆန္ဒနှင့်၊ ဆယ်တန်ပွားမြင့်၊ တရားကျင့်ဟု၊ ရာဝင့်ကြငှန်း၊ မြိုက်ရည်ထွန်းသည်၊ မြက်ညွှန်းရွှေအာဘော်ဘုရား။

မင်းထင်စည်သူသည် အထက်ပါ ရတုတွင် အထူးကျစ်လျစ် ကောင်းမွန်စွာ ဖွဲ့ဆိုထားသည်ကို သတိပြုမိပါသည်။ သူသည် နဝဒေး၊ နတ်သျှင်နောင်တို့ကဲ့သို့ ထိပ်တန်း ရတုစာဆိုတစ်ဦးအဖြစ် မြန်မာစာပေသမိုင်းတွင် မကျော်ကြားလှသော်လည်း နန်းတွင်းရတုစာဆိုအနေနှင့်ကား ဂုဏ်အဆင့်အတန်း ထိုက်တန်ပြည့်ဝသူ ဖြစ်သည်ကို သူ၏လက်ရာအရ သုံးသပ် တွေ့ရှိနိုင်ကြပေသည်။

မဏိဇောတရသံ

တတိယရတုတပုဒ်မှာ ပထမရတုကဲ့သို့ပင် မြင်းတော်ဘွဲ့မင်္ဂလာရတု ဖြစ်၏။ ဤတွင် မြင်းတော်သာမက "လုံစကြာ"လည်း ပါ ၏။ ဆက်သသူမှာ သိန္နီစော်ဘွားကြီး ဖြစ်ပေသည်။ မင်းတုန်းမင်းသည် မြင်းကောင်းကို မြတ်နိုးသည့် ဘုရင်တစ်ဦး ဖြစ်ဟန်တူသည်။ အဆောင်အယောင်အနေဖြင့်သာ မြတ်နိုးသည်မဟုတ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း မြင်းစီးဝါသနာ ပါသူ၊ မြင်းစီးကောင်းသူတဦး ဖြစ်ပေသည်။ မြင်းစီးကောင်း၍ပင် မြင်ကွန်းမင်းသား၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလော။ ဤသိန္နီစော်ဘွား မြင်းတော်နှင့်လုံစကြာ ဆက်သသည့်အကြောင်းကို ကနဦးစစ်ကဲ ရေးသားသည့်ရာဇဝင် စာမျက်နှာ ၄၄ အတိုကောက်မှတ်သားထားပုံမှာ "၎င်းလ သိန္နီစော်ဘွားနောင်ခမ်းက ထူးမြတ်သည့်မြင်းတော်နှင့်လုံစကြာ အဆက်အသွယ်ရောက်သည်"ဟုဖြစ်၏။ သောင်သွပ်စော်ဘွား ဆက်သည့်မြင်းတော်ကို ဇာနည်ယာဉ်ပျံဘွဲ့မည်ပေးကြောင်း အထက်က ဖော်ပြခဲ့သော်လည်း ဤမြင်းတော်ကို မည်သို့ဘွဲ့မည်ပေးကြောင်း မပါရှိချေ။ သို့ရာတွင် ဦးမောင်မောင်တင် ရေးသားသည့် "ကုန်းဘောင်ဆက် မဟာရာဇဝင်ကြီး"၌မူ ဤသို့ အသေးစိတ် ဖော်ပြပါရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

"ထိုနှစ် သိန္နီစော်ဘွားက သန်လျင်အရှေ့ဘက် ငှက်မနားတောင်ခြေတွင် ရသည့်လုံစကြာနှင့်ထူးမြတ်သည့်မြင်းတော်ကို ဆက်သရာ ကြိုယူမြဲ ကြိုယူဆက်သွင်းရသည်။ မြင်းတော်ကိုလည်း မဏိဇောတရသံ ဘွဲ့မည်တပ်တော်မူသည်။"

အထက်ပါ ရာဇဝင်အမှတ်အသားနှင့်ညီညွတ်စွာပင် မင်းထင်စည်သူ၏ရတု၌ "သိန္နီမြို့မှ၊ ရှေ့သို့အလား၊ သံလွင်ကြားဝယ်၊ ငှက်မနားမည်တွင်၊ တောင်တခွင်၌" စသည်ဖြင့် ရရှိသည့်နေရာကိုလည်းကောင်း၊ "နတ်ယာဉ်ညင်ကို၊ စွမ်းအင်ဇာတိ၊ ကျွန်းလုံးသိမှတ်၊ မဏိဇောတရသံ၊ လွှဲပတ်ထင်ပေါ်၊ ရွှေခွန်းခေါ်သည်"ဟု မြင်းတော်၏ ဘွဲ့မည်ကိုလည်းကောင်း ထည့်သွင်းရေးသားထား၏။

ထွက်တော်မူကြီး

ဤရတုသည် အထက်ကရတုများထက် သမိုင်းတန်ဖိုးရှိကြောင်း တွေ့ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း မင်းတုန်းမင်းသည် နောင်တော်ပုဂံမင်းအား နန်းချ၍ မင်းအဖြစ် ခံယူတော်မူခဲ့ရာ ဤရတုရေးသားချိန်တွင် အမရပူရရွှေမြို့တော်သို့ ပြန်မဝင်သေးပဲ ရတနာသိင်္ဃံရွှေဘိုမြို့၌သာ ရှိနေသေးသည်။ ဤသို့ရှိနေစဉ် "၁၂၁၅ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် သာသနာပြုဆရာတော် တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်တို့နှင့်မှူးတော်မတ်တော် မင်းတိုင်ပင်အမတ်ပညာရှိတို့က ဘေးတော်မင်းတရား၊ ဘကြီးတော်မင်းတရား၊ ခမည်းတော်မင်းတရား၊ နောင်တော်မင်းတရားတို့ စံနေတော်မူသည့်အမရပူရရွှေမြို့တော်မှာ စံနေတော်မူသင့်ကြောင်းနှင့်မိန့်ဆိုလျှောက်ထားကြသည့်အတိုင်း တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ငါးရက်နေ့ နံနက် ၄ ချက်တီးကျော်အချိန် စံနေတော်မူရင်း ရတနာသိင်္ဃံမြို့တော်က "ထွက်တော်မူကြီး" ထွက်တော်မူ၍ ကျောက်မြောင်းသို့ ရောက်ကာလ တညစံနေတော်မူ၍ ရေဆီမီးအများပူဇော်တော်မူပြီးလျှင် ပြည်ကြီးမွန်ဖောင်တော်နှင့်စုန်တော်မူရာ မင်းကွန်းတွင် တညစံနေတော်မူ၍ အမရပူရရွှေမြို့ ရွှေနန်းတော်သို့ ရောက်တော်မူကြောင်း" ကုန်းဘောင်ဆက် ရာဇဝင်တော်ကြီးတွင် ရေးသားထားသည့်အတိုင်း ရွှေဘိုမြို့မှ အမရပူရသို့ ပြန်ဝင်တော်မူသင့်ကြောင်း မင်းထင်စည်သူက စီကုံးဆက်သွင်းသည့်မင်္ဂလာလျှောက်ရတု ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ရတုသုံးပိုဒ်ကို အောက်တွင်ဖော်ပြပါမည်။

"ဖန်ဝန်းစက်ဝါ ၊ တက်ထိဖြာသား၊ ဒီပါဇောရာဇံ၊ တို့စောစစ်လျှင်၊ ရန်မြစ်ရန်ခြေ၊ ရှိတိုင်းခြွေသား၊ အောင်မြေဌာန၊ ပြည်သိင်္ဃံမှ၊ အမရတိုက်၊ ဘေးတော်ရိုက်ကို၊ သိမ်းပိုက်အံ့သည်၊ စိတ်တော်ရည်လျက်၊ မြူနည်မှေးရစ်၊ သူရာစစ်ကို၊ ထိုးပစ်ဖျက်ချိုင့်၊ ဖဲ့ချိုးနိုင်၍၊ မဏ္ဍိုင်ဗဟို၊ နတ်ပေါင်းခိုသား၊ မြင်းမိုရ်သခင်၊ ရွှေနန်းဝင်သို့၊ ပဉ္စင်ရင့်ကြွေး၊ ကြူးအေးရိုက်မွန်း၊ တသွန်းသွန်းသည်၊ ကျွန်းကျွန်းစိုးတော့မည်ဘုရား။"

သန်ကျွန်းရက်ခါ၊ ရှေးစဉ်လာသား၊ သညာခေါ်ကြ၊ ဝေါဟာရကို၊ သရဒစက်၊ နတ်နိုးရက်ဝယ်၊ ပြိုင်ဘက်မရှိ၊ သာဝိတ္တိဟု၊ သိန္နီမင်္ဂလာ၊ သရဏာကို၊ ကောင်းစွာရက်မှန်း၊ မန္တာတန်း၍၊ ဖြူဝန်းခိုင်ဆင့်၊ ရှစ်ဆိုင်ဖွင့်လျက်၊ မိုးမြင့်သီ

ခေါင်၊ နေရတောင်သို့၊ ရန်အောင်အမရ၊ နန်းဌာနကို၊ နန်းကြွရွှင်စံ၊ ဗိုလ်ပွဲခံက၊ နိုင်ငံတရား၊ မင်းတကာတို့၊ စက္ကဝါတသွန်း၊
ကောင်းကြီးညွှန်းသည်။ ရွှန်းရွှန်းမိုးတော့မည်ဘုရား။

ပြန်ညွှန်းမြွက်ကာ၊ ဗျာဒိတ်လာကား၊ သာသနာကိန်းဆောင်၊ နှစ်ထောင်အပ၊ သုံးရာကိုးဆယ်၊ စွန်းသွယ်ခုနှစ်၊
သက္ကရာဇ်၌၊ ဘေးချစ်တော်ရင်း၊ ဘမင်းဖုန်းလူ၊ တည်တော်မူသား၊ ပြိုင်သူမမျှ၊ ပြည်ပူရကို၊ ဘ၏ရှေ့မှောက်၊ စံပယ်
ရောက်က၊ ဆယ့်ခြောက်ခရိုင်၊ ပေါ်ပြိုင်ဌာန၊ မဇ္ဈိမနှင့်၊ ဒေသများစွာ၊ ပြည်တကာမှ၊ ကညာသမီး၊ ဆင်ကြီးမြင်းကျော်၊
ဝရော်စန၊ ရှိဦးသလျက်၊ လောကဦးစွန်း၊ တုမဲ့ရွှန်းသည်၊ သွန်းသွန်းဖြိုးတော့မည်ဘုရား။

ဤသည်တို့ကား တိမ်မြုပ်နေဟန် ရှိသော မင်းထင်စည်သူ၏ရတုများကို ပေမူမှ ဖော်ထုတ်တင်ပြချက် ဖြစ်ပါ
သည်။ စာဆိုတော်မင်းထင်စည်သူ၏အကြောင်းကို ဤတွင် အကျဉ်းမျှဖြစ်စေ၊ ဖော်ပြသင့်ပါသော်လည်း ဆရာမောင်သုတ
(ဗိုလ်မှူးဘသောင်း)၊ ဆရာလှသမိန် စသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပြုစုသည့်စာဆိုတော်များ အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့တွင်လည်းကောင်း၊ လက်
လှမ်းမီသမျှ အခြားစာပေများ၌လည်းကောင်း အထောက်အထား တစုံတရာ မတွေ့ရှိရသေးပါ၍ မဖော်ပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ဆိုခဲ့သည့်ရတုများနှင့်ဆက်စပ်၍ မင်းထင်စည်သူ၏စာပေအရည်အသွေး၊ မင်းထင်စည်သူ၏ဘဝဖြစ်စဉ်တို့ကို
သုတေသီများအနေဖြင့် ဆက်လက်ဖော်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

[မှတ်ချက်။ ။ယခုတင်ပြသည့်ရတုစာသားများကို ဆရာကြီးဦးဆန်းထွန်း(မန်းတက္ကသိုလ်)၏ အထောက်အမဖြင့်
တည်းဖြတ်ထားပါသည်။]

ဦးတင်အောင်(ရဲကြေးမုံ)

